

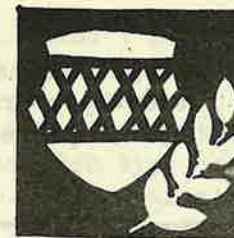
KOJETŮNSKÝ KULTURNÍ KALENDÁŘ

ŘÍJEN 1970

průvodce městem a jeho okolím

O ČEM JEDNALA RADA MĚSTSKÉHO NÁRODNÍHO VÝBORU

- zhodnotila průběh letošních žní a vyslovila poděkování všem zemědělským závodům ve městě za úspěšné zvládnutí žnových prací i přesto, že bylo velmi nepříznivé počasí,
- rozhodla, aby se Mojetín připojil k výzvě města Humpolce k 50. výročí založení KSČ,
- projednala situaci ve zdravotnictví, změny lékařů na místní poliklinice, jejich nedostatek hlavně na zubním odd. a další problémy tohoto úseku,
- usnesla se, že nelze, vzhledem k nedostatku finančních prostředků, provést adaptaci budovy k rozšíření jeslí, neboť by si tato vyžádala nákladu asi 600.000,- Kčs. Bude ale rozšířena druhá Mateřská škola o jedno oddělení, takže aspoň na tomto úseku se situace poněkud zlepší,
- projednala zbudování dětského hřiště v zahradě sokolovny Kojetín, které se uskuteční za pomoci Stavebního bytového družstva občanů a místních závodů. Za pomoci TJ Sokola bude opravena kolem tohoto hřiště zídka,
- projednala výstavbu obchodní jednotky v Nové ulici, jelikož se podařilo zařadit tuto akci do plánu roku 1971. O výstavbě restaurace na tomto sí-

dlišti bude dále jednáno,

- projednala ukončení výkupu pozemků a hospodářských budov pro průřez do Kroměřížské ulice, což bylo zdárně provedeno díky pochopení občanů.

město vypráví

/Názvy kojetínských ulic - významné osobnosti/

M A R I E G A R D A V S K Á

hanácká malířka se narodila 14. března 1871 v Kojetíně. Neobyčejné malířské nadání prokazovala hned ve škole. V devatenácti letech odešla, i proti vůli rodičů, na Umělecko-průmyslovou školu do Prahy a později na Školu výtvarných umělekyn do Mnichova.

Po studijních cestách se vrátila do Kojetína. Život hanáckého lidu se všemi zvláštnostmi, rázovitými postavami, zvyky a obyčejí, ale i sociálními rozdíly jí učaroval. Ve svém ateliéru, umístěném v malé zahrádce, pečlivě udržované, plné květin, zasvětila život umění, rodné Hané a jejímu lidu.

Marie Gardavská malovala především a nejraději Hanáky a Hanačky. Její umělecký postřeh si všímal událostí na Hané v průběhu celého roku i v různých situacích. Život sváteční či všední s veselými či smutnými stránkami, to všechno bylo nevyčerpatelným zdrojem inspirace. Jejímu mistrovskému štětcí však neunikly ani pradávne kroje jiných krajů Moravy a Slovenska.

Marie Gardavská byla i vynikající portrétistkou. Tato část tvorby jí pomáhala ve hmotném zabezpečení. Těžce snášela křivdy a ublížení způsobené zvláště podcenováním a snižováním jejího uměleckého významu.

Marie Gardavská je regionální malířkou v nejlepším slova smyslu. Dovedla dokonale a s velkým zaujetím vyjádřit podstatu svého kraje a jeho lidu na konci 19. a na začátku 20. století. Ve svém bohatém díle nám zanechala celou galerii hanáckých typů, zachycených neobyčejně pozorně a věrně. Byla realistou celou svou bytostí. Dovedla vyličit život lidu Hané prostě a pravdivě. Zachycovala národopisné hodnoty nejen proto, že byly krásné a poctivé, ale i proto, že nenávratně mizely. Zachránila tak ve svých dílech - povětšinou akvarelech - mnoho dokladů staré lidové kultury před zapomenutím. Její dílo tvoří cennou kapitolu v našem regionálním umění.

Hanácká malířka, Marie Gardavská, zemřela po těžké chorobě v Kojetíně dne 6. června 1937. K jejímu hrobu se přišli poklonit Hanáci a Hanačky, aby jí vzdali hold a dík za její práci. Rozloučili se s ní věncem polních květů a plodů a poslední cestu po půdě rodné Hané vysypali jí ohnivými vlčími máky a polním kvítím, které tolik milovala.

KULTURNÍ VÝROČÍ V ŘÍJNU 1970

- 5.10. 90. výročí úmrtí francouzského skladatele Jacque Offenbacha
- 15.10. 70. výročí úmrtí skladatele Zdenka Fibicha
- 24.10. 45. výročí úmrtí spisovatele J.Š.Baara
- 24.10. 30. výročí úmrtí skladatele Rud. Piskáčka
- 25.10. 110. výročí narození spisovatele F. X. Svobody

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ A JUBILEA OBČANŮ NAŠEHO MĚSTA V ŘÍJNU 1970

V měsíci září 1970 se dožili

paní Anna Peštuková	89 let
pan František Doležel	87 let
paní Marie Chmelarová	84 let
paní Růžena Pátková	84 let
paní Josefa Vínarská	84 let
paní Gabriela Šebková	83 let
pan Rudolf Náplava	83 let
pan Antonín Šamánek	83 let
paní Zdenka Doleželová	81 let
pan Eduard Leinert	81 let
paní Tekla Brixová	80 let
paní Marie Chalupská	80 let
paní Marie Novotná	80 let
pan Bohumil Hedvíček	80 let

Padesát let společného života - zlatou svatbu
oslavili manželé František a Alžběta Lučianovi

Blahopřejeme!

Velocipedisté pozor!

Mezi starými písemnostmi, které jsou uloženy v
přerovském archivu, se nachází mnoho nejrozličnějších
dokumentů zajímavého obsahu. Při jejich četbě se ně-
kdy neubráníme úsměvu, i když se jedná o tak nezá-
živý materiál jako jsou např. úřední vyhlášky. Jed-
na z nich přináší předpisy o jízdě na velocipedu,
které se koncem minulého a začátkem tohoto století
objevovaly na našich silnicích. Proto představenstvo
města Kojetína upozorňovalo ve své vyhlášce z 1.6.
1897 uživatele velocipedů na dodržování těchto před-
pisů:

"Dle zákona ze dne 5.června 1892 č. 53 z.z. smí
se ku jízdě na velocipedech užívat pouze dráhy jíz-
dní.

Velocipedistovi náleží zřetel míti na chodce,
na koně jezdecké a tažné, kdykoli je hodlá předjet
nebo s nimi se má setkat. Při tom jest povinen, ze
vzdálenosti nejméně 20 metrů, dáti znamení zvonce
nebo píšťalkou a znamení to opakovati tak dlouho,
až jej chodec nebo průvodce koní zpozoruje, dále
jest velocipidista nezbytně povinen rychlost jízdy
zmírniti, a kdyby koně se lekali nebo jich průvodce
k opatrnosti napomínal seskočiti, nikdy však v bez-
prostřední blízkosti koní - a možná, vzdáliti své
kolo z obzoru koně.

Velocipedisti jsou povinni chodcům, jezcům a
povozům pokaždé vyhnouti, a v ulicích i v městě jí-
zdu zmírniti. Za doby noční musejí velocipedy opa-
třeny býti bílým světlem osvětlenou lucernou, již
z daleka lze pozorovati. Upotřebením barevného svě-
tla /červeného nebo zeleného/ jest naprosto zakázá-
no.

Při jízdách společných smějí velocipedisté, po-
tkají-li chodce, jezdce nebo povozy, jeti toliko

jeden za druhým v přiměřených mezerách.

V městě Kojetíně není tedy dovoleno jezdit na chodnicích kolem domů a po sadech, o čemž se s tím všeobecné oznámení činí, že kdo by dle předpisů těchto se nezachoval, bude podle předpisů řádu silniční policie ze dne 31. prosince 1874 z.z. č. 5 přísně potrestán".

Od té doby uplynulo více než 70 let a časy se pronikavě změnily. Velociped již nikdo nezná a také úřady mají jiné starosti než dříve. Jedno srovnání je však zajímavé - kolik pozornosti se věnovalo kdysi chodcům a jejich bezpečnosti /a to ještě nejezdila auta/ a kolik ohledu se dostává chodcům dnes v době rozmachu motorismu.

Dr. V. Cékota

Různé zprávy ze starých zápisů města kojetína

vypsal Max N a v r á t i l

L.P. 1556 Vojtěch z Pernštejna drží Kojetín v zástavě od arcibiskupa pražského a dává artikule o prodávání vína. Obyvatelé jsou rozděleni na tři díly. Na dané znamení zvonkem smí jeden víno prodávati. Židé šenkovat nesměli. Na várku piva má každý právo-várečný měšťan dáti 17 měric pšenice nynější míry a chmele 3 míry. Na předměstí se zakazuje vařiti pivo pečené.

L.P. 1563 Vratislav z Pernštejna držitel statku kojetínského povoluje proti běžnému platu užívání stotřináct a jednu čtvrt lesních luk k užívání. Dále povoluje, aby mlynář Václav Zvedinos mlýn na Rum-plově, který zhořel, za dvanáct grošů ročního platu držel a dříví z lesa kojetínského si kupovati směl

rá na kolibku, hází do žita, následující různé vinše od všech zúčastněných, pak čepení nevěsty, tance a bujaré veselí v hospodě.

"Za stoly sedáme, nevěsty nemáme, starší družba běž nám pro ni, ať ji zazpíváme. Nevěsta už ide, hlavěнку sklenuje, že ona ten svůj zelený věneček pozbude". A už nesou nevěstě u nás obvyklý třípatrový svatební koláč - dar to buď maminky nebo kmotřenky a družba velí, aby se hosté rozestoupili - muži k ženám, mládenci k pannám, a ty babky ať jdou děti kolibati, abychom my tady nevěstu mohli řádně uctít, neboť mnoho vytrpěla, než si ten koláč vysloužila a tak všechny prosí, aby přispěli na její nové hospodářství buď krejčárkem nebo troničkem, že bude potřebovat povijáček nebo na šáteček a budeli toho více, zbudě třeba i na střevíce. Pak starší družička děkuje za koláč a říká, že nevěsta by ještě nějaký rok počkala, aby si ještě větší koláč vysloužila, že by husičky pásala a klásky na poli sbírala, aby ten koláč vysloužený od milého Paná Boha způsobený z úrody zemské, rosy nebeské, z tichého deštička, teplého sluníčka, od ctných a šlechetných matek připravený a od milé matere a otce z lásky a úpřímnosti darovaný. Ale nemohla už čekat, bylo jí muže potřeba, jak "pátého kola u voza". A družba zase dává pokyn muzikantům, aby zahráli "vesele - vesele - ať se nevěstě srdce zasměje, ať se jí čest a sláva děje". A promluvám není konec. Kecal musí znova pozvat všechny svatebčany, aby zanechali veselí a sedli za stůl, "že stělové jsou pokryti, volové pobiti, všechno je hotovo, že zve všechny na novo. Kuchařky, že už taky vzkazují, že mají všechno navařeny a napečeny. Že ty slipky kery nechtěly snášet, že jim krkama zakroutily a lukšové polivky z nich navařily". A po tom všem zvaní usedají všichni za stoly. Nevěsta a ženich uprostřed. Starší družba donese a postaví před ně na stůl mísu nebo slaměnku se žitem. Muzikanti

spustí vesele: "Hrajte jí, hudci, hrajte jí, její maminka káže jí". A maminka hází do žita dáreček. "Hážu ti do žita má milá ceruško, abys i včil, sa vdaná, zpoměla na svou matičku". A zas muzika spustí intrádu a káže tatiček: "Hážu ti nevěsto do žita dáreček, abys nezapoměla, že su tvůj staré tatiček". A pak zase intráda a ženichův otec: "Hážu ti, nevěsto, na lásku a svornost dukátky, abys ty nás ctíla, jak ctíš ty svoje rodiče taky". Matka ženichova taky přistupuje a za zvuků intrády říká: "Hážu ti, nevěsto, na dobré srdíčko, abys ty měla mě tak ráda, jak svou matičku". Pak následují ostatní hosté, nejdříve kmotři a kmotřičky, stráci a tetičky, kamarádky a kamarádi. "Hážu ti, nevěsto, k hubě na zámeček, pozdě-li z hospody, přinde tvůj mžiček. Hážu ti, nevěsto na lásku, na svornost, abys nepoznala toho světa mar-nost. Hážu ti, nevěsto na zlaté kolíbko, aby se smilo v ní do roka děťátko. Hážu ti, nevěsto, na prachovy peřinky, aby tu do roka byly slavné křtinky. Hážu ti, nevěsto, na pěkné pantličky, abys ty strojila něma s svoje cerečky. Hážu ti, nevěsto, aby až umřu, ses za mě očenaš pomodlila". Toto dodává stařenka. Pak už se obrací pozornost na ženicha. "Hážu ti, ženichu, hážu ti na lásku a dukát dávám, aby zpoměl si, až já sestarám". Dodává otec "Hážu ti, ženichu, na koňa vranyho, ať voziš do roka na něm syna svyho. Hážu ti, ženichu, na fajku, na sirky, abys rád doma kolibal svy synky". Až se všichni vystřídají, předstupuje ženich a říká: "Bléskavé tolárek hážu ti ženo má na ščesti, u nás ať láska přebývá a s nů aji to ščesti. A stříbrné dvacitku hážu já taky, abys nebručela když přindu z hospody". Po ukončení všech vinšů vysype družba nevěstě zrní s penězi do šátku, nevěsta jej zaváže a položí vedle sebe. Konečně se dostávají k jídlu. Ale tu zase čeká celá řada nástrah na mladé manžele. Družba donese polévkovou mísu zadělanou a z ní vyletí kuře nebo kohoutek, nebo upadne na zem

a z mísy se vysypou hoblovačky nebo piliny, to je jako na štěstí. Pak obrácené talíře, jídlo jen z jednoho talíře, počítání očiček na polévce a pak odevzdat nevěstě tolik hubiček a celá dlouhá a dlouhá řada vtípů a průpovědek. Pak přijde "lukšová" polévka ze slepic co nechtěly snášet a upozornění, že lukše sů moc dlóhy, ať se hostům nenachytají za knoflíky", hovězí s křenem, maso, různé omáčky, smětanová nebo česná trnčená s hrozkami, ořechy, mandlemi, pomaštěná a dobrotami posypaná vařená krupice, nějaký ty pečeně z masa nebo drůbeže se zelím a šiškami, většinou pečenými. Pak ještě přijdou převálované koláčky, tvarohové vdolečky, makovníky a řezance. Někdy také koblihy a později snad nějaký ten cviboch. Ještě ani jídlo neskončilo a s velikým nářkem přijde kuchařka se zavázanou rukou a běduje jak se velice při vaření opařila, že potřebuje drahé masti, aby jí hosté něčím přispěli. Nastrkuje "šufánek" a vybírá peníze. Někdy se také nosí v míse voda, každý si v ní omečí prsty, otře se do šátku nebo ručníku a při tom pustí do vody nějaký peníz. Ve vodě je obvykle malý věšet slámy. Mládenci při tomto obřadu zpívají píseň. "Voděnka čistóčka, voděnka z Jordána, kdo se v ní umyje, bude spat do rána". Pak se rozproudí svatební veselí - písně, tance, většinou v mírném tempu, to asi proto, že "útrebí" je zatíženo tolikou jídlou a pitím, tak aby se to v člověku "nerozžblóchało". Ale všechno má svůj konec i to předlouhé říkání, zpěvy, tance a všechny ty žertovné příběhy během svatebního veselí, jež nelze snad ani všechny zde zachytit. Nastává poslední akt svatebního dne "čepení nevěsty", jeden z nejčastějších námětů pro předvádění v souborech a to dříve i dnes.

Nevěsta se vzdává od svatebního veselí a drží se v kruhu svých věrných kamarádek - družiček, se kterými se loučí tesklivými slovy písně "Vy pantličky

červený, kulovaty, bílý, komu já vás zanechám za maličkou chvíli. Zanechám vás, zanechám, vám družičkám právě, abyste na mě spomely v tem svobodnym stavě". A ještě dál pak žádá kamarádky, aby jí obrátily její pentle. Ale družičky smutně říkají, že nemohou, že mají jen holé ruce - ale černý ostrý meče - že to právo čepení, právo vdaných, znají. Tak nevěsta bezradně žádá. "Odstupte, moje družičky, věrné kamarádky, už s vama nebudu k muzice chodívat, už se nebudu s vama veselit, s Bohem ostáváte, moje kamarádky a zasete si kviti do moji zahrádky". Družičky smutně odcházejí a přijdou už nedočkávané tetky a berou nevěstu za ruce a promlouvají k ní, že ji musejí připravit k čepení a věnečkem rozloučení. "Rozluč se, panno nevěstinko, s růžičkama a červenéma pantlíčkama. Pantlák tobě sděláme a šáteček zavážeme. Nebudeš ten věnec měti, ani do nejdélsí smrti. Už je svoboděnce konec! Už nebudeš pannó, ale panimámó". A nevěsta si dává s pláčem vzít od žen pantlák. "Ach můj věnečku zelené, už tě z hlavy skládám a ten šátek červené na hlavu si dávám. S bohem dávám stavu panenskymu, dnes přistupuju k stavu manželskymu. Všem vám děkuju v tuto smutnou chvíli, že ste ten svatební den s nama okrášlili". Ženy zaplétají vlasy v cop, točí kolem hlavy a zpívají. "Přines nám synečku piva džbán, začepíme tobě tulipán, za stolem na lavce, nebuďte pohlížet na chlapce". Ženich přináší nevěstě šátek - červený lipský a podává jej na svém klobouku. Tetka bere klobouk a šátek. Z klobouku odřeže kytičku - voničku a dá mu ji do klobouku. Pak mu dá i pantlák. "Toto vám dávám, pane ženichu, na znamení, abyste všechny starosti a radosti nesli spolu až do smrti". Ženich zavdává pití všem tetkám. Pak ještě pár slov krásné svatební písně. "Nad seníčkem je háječek a v něm se točí, má modré oči, můj syneček. Na hlavě má pěkné klobók, nemožu na tě, mé zlaté dítě, zapomenót. Zapomenót, ale těžko, kde

r. 1568.

L.P. 1681 stala se úmluva mezi panem Ferdinandem Juliem ze Salmu a Neuburku, dědičným pánem panství kojetínského, tovačovského a kralického a opatrnými purkmistry, staršími a radou i na místě všech měšťanů v okrsku města Kojetína, domy výsadní, vinné a pивné ze strany druhé.

O dům a šenk vinný v městě Kojetíně, aby měšťané jako vrchnost víno saditi povinni byli.

O vystavování piva do vsí Popůvek, Stříbrnic, Měrovic a Hrušky.

O braní kořalky neb pálenyho na jednu každou várku 12 mázů od páleníka panského.

O dávání platu z 11 sladoven v městě i předměstí z jedné každé po půl měřice pšenice /jedna měřice = 61 l/. Na domě panském, který předešla vrchnost od Marholta, měšťana kojetínského koupila, se mělo jen 12 let víno šenkovat, ale vrchnost kojetínská prohlásila, že se může šenkovat i nadále. Naproti tomu, že mohou výsadníci víno prodávati a pivo vařiti, ale víno nemají ani židé a křesťané jinde skládati než v domech výsadu majících za tři peníze bílé, výjma vrchnost pokud by ona své víno pro židy kojetínské buďto na svém domě neb u některého žida skládati chtěla.

Pro vytržení všelijakých fortelů židovských mají bedlivý pozor nato dáti, aby každý žid od sklepního písaře purkmistrovi cedulku ukázal, aby každý týden židovské víno prohlédali, nemá-li tam jiného nežli panského - jinak má platiti 10 zl.mor., polovic do Kojetína, polovic do Tovačova. I tenkrátě buďž pokutován, kdyby víno židovské křesťanům šenkoval.

Z pucování a sladoven se má platiti dva z.mor. místo pěti měr pšenice. A konečně: židé mají křesťanům proti záplatě a křesťané židům dle knih purkrechtních grunty vrátiti a dále těchto gruntů nemíchat, sic propadnou vrchnosti.

25 let OD ZNÁRODNĚNÍ PRŮMYSLU

V rámci oslav 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou si také připomínáme, že již uplynulo 25 let od znárodnění průmyslu v Československu.

Požadavek znárodnění klíčového průmyslu vytýčila komunistická strana, vycházející z hlavních zásad Košického vládního programu. Buržoasie, která se znárodněním nesouhlasila, nemohla návrhy veřejně odmítnout. Snažila se proto jednání o znárodnění prodlužovat, navrhovala postupné znárodnění a pod. Opírala se o zkušenosti z let 1918–1920, kdy se jí podařilo oddálit jednání o znárodnění až do doby, kdy revoluční vlna opadla a ke znárodnění než nedošlo.

V roce 1945 však byly podmínky úplně jiné. Pracující neustávali ve svém tlaku na vládu a lid nakonec donutil buržoasii, aby i v této otázce ustoupila.

Znárodněný sektor byl nejdůležitější strukturální reformou lidově demokratického státu, stal se hospodářskou základnou moci dělnické třídy.

DRUHÉ VÝROČÍ VYHLÁŠENÍ ZÁKONA O ČS. FEDERACI

28. října 1970 si připomeneme druhé výročí vyhlášení ústavního zákona o československé federaci. Šlo o akt dějinného významu. Ústavní zákon o československé federaci uzavírá důležitou etapu česko-slovenských vztahů.

Padesát let života ve společném státě znamenalo mnoho pro oba dva národy. I když za předmnichovské

republiky nedošlo k plnému rozvoji Slováků, jako národa, přece jen myšlenka československé státnosti zůstala v mysli slovenského národa pevně zakotvena. Svůj výraz našla za Slovenského národního povstání, kdy slovenský lid vstoupil do bojů za svobodu nového společného státu Čechů a Slováků.

Ústavní zákon o československé federaci otevírá novou etapu ve vývoji vzájemných vztahů obou národů.

PRÁCE S MLÁDEŽÍ V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ V KOJETÍNĚ

Naše knihovna má ve svém plánu činnosti pro rok 1970–71 mezi hlavními úkoly knihovnictví zařazenu jako prvořadou péči o mládež a děti.

Tento bod plánu není nijak nový, protože práce s dětmi má již v naší knihovně tradici, ale poslední léta nabývá nových forem. Od nahodilé a živelné práce jsme přešli k cyklickým formám, to znamená, že připravujeme pro celý školní rok celoroční cyklus besed na určitá témata. Pro témata jsme sáhli do bohaté studnice umění.

Před čtyřmi stoletími napsal jeden z největších mistrů světového výtvarného umění Michelangelo Buonarroti: "Cílem umění je učinit život šťastným". Zamyšlení nad pravdivostí tohoto citátu nás přivedlo na myšlenku upozornit naše čtenáře na tuto důležitou oblast lidského života, říci jim o významu a nepostradatelnosti umění a tak alespoň trochu přispět k tomu, aby si nejen všímali umění a krásy kolem sebe, ale aby také tyto velké hodnoty našeho života dovedli ocenit a vážit si jich.

Proto jsme pro školní rok 1969–70 připravili celoroční cyklus besed o výtvarném umění a malířích

- ilustrátorech dětských knih a letos chceme pohovořit o slavných hudebních skladatelích a významu hudby v životě člověka.

Hudební skladatel Petr Eben vyznává: "Čím víc budou lidé v zajetí vynálezů a techniky, tím více a naléhavěji budou mít zapotřebí hudby, která by v nich vytvářela prostor pro poezii a tříbila smysl pro krásu. Čím víc budou lidé vydáni ničivému tempu dnešního života, tím větším darem bude pro ně hudba, která jedině dokáže, aby se na chvíli zastavili, spočinuli a uvědomili si svoje vlastní já i smysl svého bytí".

Proto chceme přiblížit dětem a mladým lidem velké hudební tvůrce i z jejich lidské stránky. Připravili jsme tedy další cyklus besed a rozvrhli je takto:

říjen: Ludwig van Beethoven - genius a člověk, vzpomínková beseda k 200. výročí narození skladatele.

prosinec: Bedřich Smetana - zakladatel a tvůrce české národní hudby.

leden: Antonín Dvořák - významná osobnost české hudby.

březen: Leoš Janáček - horoucí pěvec života.

duben: Johan Sebastian Bach - kronika jeho života.

Mimo tyto uvedené besedy z oblasti umění, má naše knihovna připraveny akce k významným politickým výročím.

Městská knihovna v Kojetíně zve srdečně všechny své čtenáře i milevníky umění k účasti na těchto besedách, které se budou konat při intimním osvětlení v klubovně Kulturního domu.

Olga Malá

ZVEME VÁS

na besedu k 200. výročí narození hudebního skladatele Ludwiga van Beethovena nazvanou LUDWIG VAN BEETHOVEN - GENIUS A ČLOVĚK, ve středu 14. října 1970 v 17,30 hod. v klubovně Kulturního domu,

na divadelní představení - veselohru Carlo Gidoniho ZPÍVAJÍCÍ BENÁTKY s hudebnou Jaroslava Ježka v podání Slováckého divadla Uh.Hradiště, v úterý dne 20. října 1970 v 19,30 hod. v sále sokolovny.

KOPANÁ NA STADIONE

neděle 4. Mistrovské utkání I. mužstva s JZD Nivnice - začátek 15 hodin.

Předzápas dorost ve 13 hodin.

neděle 11. Mistrovské utkání II. mužstva se Sokolem Vlkoš - začátek 10 hodin.

neděle 18. Mistrovské utkání II. mužstva se Sokolem Želátovice B - začátek 10 hodin.

Mistrovské utkání I. mužstva se Sokolem Kozlovice - začátek 14,30 hodin.

KINO HANÁ

- 2.-4. PROFESIONÁLOVÉ
pátek Barevný širokoúhlý americký film,
sobota v hlavních rolích Burt Lancaster, Lee
neděle Marin a Claudie Cardinállová
Mládeži přístupno
- 7.a8. HRA O ŽIVOT
středa Starší české filmové drama
čtvrtek Mládeži přístupno
- 9.-11. NA KOLEJÍCH ČEKÁ VRAH
pátek Český film na motivy detektivní
sobota fantazie Eduarda Fikera
neděle Mládeži přístupno
- 14.a15. NIKDY NEZAPOMENU JEHO JMÉNO
středa Anglický film o muži štvaném láskou
čtvrtek a nenávisť
Mládeži do 15 let
nepřístupno
- 16.-18. SBOHEM BERTO
pátek Francouzský barevný širokoúhlý film -
sobota komedie o nepovedené nevěře.
neděle Mládeži přístupno
- 21.a22. SMĚŠNÝ PÁN
středa Český barevný film režiséra Karla
čtvrtek Kachyni
Mládeži přístupno

- 23.-25. MILUJTE EMÍLII
pátek Maďarský barevný širokoúhlý film
sobota je příběhem děvčete, které se dostane
neděle do konfliktu se společenskou morálkou
Mládeži přístupno
- 28.a29. BRATŘI KARAMAZOVI
středa Dvoudílný barevný širokoúhlý sovětský
čtvrtek film, je filmovým přepisem románu F.M.
Dostojevského
středa - představení v 16,30 hod.
čtvrtek - představení v 19 hod.
Mládeži přístupno
- 30.X.a1.XI. Další film ze série kriminálních
pátek příběhů majora Kalaše - český
sobota širokoúhlý film
neděle Mládeži do 15 let nepříst.

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ

- neděle 4. BAREVNÁ POHÁDKA O CARU SALTÁNOVI
- neděle 11. SINBÁDOVA DOBRODRUŽSTVÍ
Barevný kreslený širokoúhlý film
- neděle 18. KLUK Z NAŠÍ PARTY
- neděle 25. DOSPĚLÁCI MŮŽOU VŠECHNO
Míšova podivuhodná dobrodružství

Kojetínský kulturní kalendář vydává Osvětová beseda

K o j e t í n

Řídí redakční rada: A. Malý, B. Novotná, Dr.F.Řezáč

Úprava textu: M.Kučerová

Obálka, titulky: M.Vicenec

Tisk: Okresní kulturní středisko v Přerově

**Povoleno Odborem kultury ONV v Přerově pod číslem
F-6,015-017, ze dne 24.9.1969.**
